

บทคัดย่อ

โครงการศึกษาเพื่อวางแผนพื้นที่ทำเหมือง แหล่งบ้านป่าค่า อ่าเภอสี จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในความดูแลของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน ได้กำหนดแผนดำเนินการเป็น 2 โครงการ คือ โครงการใช้ประโยชน์พื้นที่และพื้นฟูสภาพภูมิทัศน์ และโครงการพัฒนาบ่อเหมืองเป็นอ่างเก็บน้ำและระบบชลประทาน

โครงการใช้ประโยชน์พื้นที่และพื้นฟูสภาพภูมิทัศน์ เป็นโครงการเสริมการฟื้นฟูสภาพป่าไม้ชั่ง บมจ. ล้านนาเรียร์ชอร์สเซส จะต้องดำเนินการตามกฎหมายป่าไม้และแผนผังโครงการทำเหมืองตามปกติ โครงการนี้จะใช้เวลาดำเนินการ 2 ปี มีประมาณการค่าใช้จ่ายรวม 30.1 ล้านบาท ประกอบด้วย 4 ส่วน ส่วนแรกคือการปลูกป่าชุมชนและป่าเศรษฐกิจ 3.9 ล้านบาท ส่วนที่สองพัฒนาส่วนฝั่งอุบรมอาชีพ 3.6 ล้านบาท ส่วนที่สามปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เป็นแหล่งพักผ่อนของชุมชน 2.9 ล้านบาท และส่วนสุดท้ายปรับปรุงอาคารและสาธารณูปโภค 19.7 ล้านบาท เมื่อสรุปผลจากการศึกษาความเหมาะสม เห็นควรให้กรามดำเนินการเฉพาะส่วนที่ 1 และ 2 ได้แก่การปลูกป่าชุมชนและการพัฒนาส่วนฝั่งอุบรมอาชีพเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชน ซึ่งมีเงินรวม 7.5 ล้านบาท สำหรับกิจกรรมที่เหลือให้ลองไปก่อน เนื่องจากต้องใช้เงินลงทุนค่อนข้างสูง ไม่อาจประเมินผลประโยชน์ได้อย่างชัดเจนและมีความจำเป็นน้อยกว่า

สำหรับโครงการพัฒนาบ่อเหมืองเป็นอ่างเก็บน้ำและชลประทานนี้ จะพัฒนาเป็นอ่างเก็บน้ำที่มีความจุใช้งานได้เพียง 1.2 ล้าน ลบ.เมตร หั้งที่บ่อเหมืองมีขนาดถึง 37 ล้าน ลบ.ม. เนื่องจากมีปริมาณน้ำท่าน้อยตามแผนโครงการจะสร้างฝายทดน้ำและท่อผันน้ำจากหัวแม่แควมาเก็บกักไว้ในช่วงฤดูฝน เมื่อถึงฤดูแล้งหรือเมื่อฝนทึ่งช่วง จะสูบน้ำจากอ่างขึ้นมาปรับปรุงคุณภาพเนื่องจากน้ำที่สัมผัสกับเศษถ่านหินจะมีเชื้อต่าจากน้ำสั่งนำ้าไปตามห้อสูพื้นที่ชลประทาน 980 ไร่ เป็นน้ำเพื่อการเกษตรปีละ 1.1 ล้าน ลบ.ม. เงินลงทุนของโครงการรวม 59.7 ล้านบาท มีค่าสูบน้ำและปรับปรุงคุณภาพน้ำปีละ 2.03 ล้านบาท ทำให้โครงการไม่มีความเหมาะสมทางเศรษฐกิจ ต้นทุนของน้ำสูงถึง 4.24 บาทต่อ ลบ.ม. จึงเห็นควรให้กรามไม่ดำเนินโครงการชลประทานขนาดใหญ่ แต่มีทางเลือกอื่นคือให้สร้างฝายขนาดเล็กที่หัวอี้แหละด้วยวงเงินประมาณ 8 ล้านบาท สำหรับเป็นแหล่งน้ำใช้ของชุมชนบ้านป่าค่า ดำเนินการ

สำหรับบ่อเหมืองนั้นถ้าปล่อยทิ้งร้างไว้ จะมีน้ำตามธรรมชาติไหลเข้ามาซึ่งทำให้มีการปนเปื้อนและในระยะยาวจะมีผลกระทบต่อระบบนิเวศ จึงเสนอให้กรามจัดทำเป็นแผนสองขั้นตอนประกอบด้วยการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินเป็นเวลา 4 ปี ใช้งบประมาณ 1.04 ล้านบาท เมื่อคุณภาพน้ำมีการปนเปื้อนเกินระดับเดือนภัยให้ทำการขึ้นที่สองคือการปรับปรุงคุณภาพน้ำด้วยระบบบึงประดิษฐ์ โดยมีงบประมาณวิจัย 2.5 ล้านบาท ซึ่งยังไม่รวมระบบสูบน้ำที่จะต้องได้รับการสนับสนุนจากกรามเพิ่มเติม การวิจัยจะทำให้น้ำในบ่อเหมืองมีการขยายออก และได้ขอสรุปสำหรับการปรับปรุงคุณภาพน้ำต่อเนื่องในระยะยาว ที่การปนเปื้อนอาจจะลดลงจนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

สำหรับแหล่งแร่บ้านป่าค่าที่เหลืออยู่นั้น จากการศึกษาพบว่าไม่สามารถทำเหมืองผิวดินได้อีก เพราะไม่คุ้มค่าใช้จ่าย และการทำเหมืองใต้ดินในสถานการณ์ปัจจุบันยังไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากมีค่าลงทุนสูง มีค่าใช้จ่ายในการค้าขันมากและมีความเสี่ยงหลายด้าน อย่างไรก็ตามแหล่งแร่ที่เหลือนี้จะอยู่ในระดับที่ลึกและมีหลุมเจาะล้ำใจน้อย ทำให้ต้องมีการเจาะสำรวจเพิ่มเติมเพื่อคุณภาพเปริมาณส่วนรองในระดับที่มีความเชื่อมั่นมากขึ้น ในอนาคตถ้าความต้องการใช้ถ่านหินเพิ่มสูงขึ้น และมีเทคโนโลยีที่มีค่าใช้จ่ายต่ำลง แหล่งแร่จะมีศักยภาพเพิ่มขึ้น จึงเห็นควรให้กรามวางแผนแหล่งแร่ที่เหลือของบ้านป่าค่าไว้เป็นแหล่งพลังงานสำรองในอนาคต